

ת"פ (אשקלון) 26532-04-21 - מדינת ישראל נ' האיל עראר

ת"פ (אשקלון) 26532-04-21 - מדינת ישראל נ' האיל ערארשלו אשקלון

ת"פ (אשקלון) 26532-04-21

מדינת ישראל

נגד

האיל עראר

בית משפט השלום באשקלון

[05.12.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

ע"י ב"כ עוה"ד ליבי יעקובי

ע"י ב"כ עוה"ד נטלי אוטן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. ביום 2.7.24 הוצג בפניי הסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: כתב האישום) והורשע ב-2 עבירות תקיפה, בהתאם לסעיף 379 ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וב-איומים, בהתאם לסעיף 192 ל-חוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ב-17.2.20, סמוך לשעה 14:48, במתחם ביג בבאר שבע, בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין נור מסרוגה (להלן: נור), הניפה נור אצבע משולשת לעבר הנאשם. בתגובה סטר הנאשם בפניה של נור, שהרימה בקבוק זכוכית, אשר היה בידה, כדי להגן על עצמה, והכתה באמצעותו את הנאשם בראשו. הבקבוק נפל ארצה ונשבר. מיד ובסמוך, לאחר שאחותה של נור, ג'ולייטה מסרוגה (להלן: ג'ולייטה) ניסתה להרחיק את הנאשם מנור, משך הנאשם בשיער ראשה של ג'ולייטה והיטה ראשה כלפי מטה. הנאשם הוצא החוצה בידי אחרים, שזהותם לא ידועה למאשימה. נור הרימה מהשולחן את הטלפון הנייד של הנאשם והשליכה אותו ארצה. בהמשך, נטל הנאשם מהרצפה שבר זכוכית הבקבוק המתואר לעיל, הלך לכיוון נור, שהבחינה בו וברחה ממנו. ג'ולייטה אחזה בנאשם בידה כדי למנוע ממנו להתקרב אל נור. הנאשם אחז בג'ולייטה ביד אחת ובידו השנייה אחז בשבר הזכוכית, הניפו בצורה מאיימת לעברה ובכך איים עליה.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה עונשית; לבקשת ההגנה, נתבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, וזאת מבלי להביע עמדה, ולו ברמז, באשר לתוצאות ההליך; דיון הטיעונים לעונש שנקבע ליום 19.9.24 נדחה בשל מחלת הנאשם ליום 25.9.24. כעולה מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11.9.24, נמצא הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות. קביעת מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בשלוש עבירות כלפי שתי מתלוננות. בהתאם להוראת תיקון 113 ל-חוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) אני קובעת כי מדובר ב"תכנית עבריינית אחת" וכך עלה גם מטיעוני באי כוח הצדדים לעונש. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין, הן כמפורט להלן:

א. הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלמות הגוף, שלווה הנפש, שלום, כבודם וביטחונם האישי של המתלוננות בפרט, ושל הציבור בכלל. עמדה על כך כב' הש' וילנר, בסעיף 12 לפסק דינה ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

בתי המשפט קבעו לא אחת כי האיומים פוגעים בערכים מוגנים של הגנה על כבוד האדם, הביטחון אישי, שלווה הנפש וחופש הבחירה. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) בסעיף 7 לפסק דינה ב-רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ב-ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פד"י מג(3) 373.

ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת אך גם לא ברף הגבוה. הפגיעה הפיזית במתלוננות לא הותירה סימנים על גופן, אך לצד זאת, נתתי דעתי לכך שנפגעו שלווה נפשן וכבודן, כמו גם שלווה נפשו של הציבור, בהינתן כי העבירות בוצעו במקום ציבורי, ולא היה בכך כדי להרתיע את הנאשם מלבצען, כטענת ב"כ המאשימה, כשאין היכרות מוקדמת בין המעורבים. עם זאת, כטענת ההגנה, מבלי להפחית מחלקו של הנאשם, יש להתחשב גם בחלקן של המתלוננות באירוע, כפי שיפורט בהמשך.

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על מנעד רחב של ענישה, כאשר העונשים תלויים במספר העבירות, סוגן, תדירותן ונסיבות ביצוען, ובכלל זאת, קיומו או העדרו של תכנון מוקדם, תוצאותיהן והסיבות שהובילו לביצוען. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי לפסיקה של בתי המשפט השונים, כאשר כל צד הציג פסיקה התומכת בטענותיו לגבי מדיניות הענישה הנהוגה ועל אלו הוספתי פסיקה. מטבע הדברים אין מקרה אחד דומה למשנהו וכל מקרה לנסיבותיו. לצד זאת, יש פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, כמפורט להלן:

- 1) רע"פ 4815/16 כחלון נ' מדינת ישראל (26.6.16) (להלן: ענין כחלון) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשעה על פי הודאתה בתקיפה ואיומים על רקע סכסוך שכנים. נקבע מתחם הנע ממאסר על תנאי עד מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות. באירוע הראשון מבחינה כרונולוגית איימה על עובדי משרד שבבעלות המתלוננים כי תעשה להם "טרור", "את המוות" וכי הם לא יחזרו את מכוניותיהם ורדפה אחר אחת העובדות עד למדרגות הבנין. באירוע המאוחר כרונולוגית פנתה המבקשת למתלוננים, הטיחה בהם מילים בוטות, וולגריות וכתוצאה מפעולותיה נפל מכשיר הטלפון הנייד מידה של אחת מהן ועל כך יוחסה לה עבירת תקיפה. הושתו מאסר מותנה, התחייבות ופיצוי לכל אחת מהמתלוננות. בקשתה לביטול הרשעה נדחתה חרף נסיבות חייה, לרבות גילה (כבת 60), הרקע לביצוע העבירות וחלוף כשלוש שנים מביצוען. נקבע כי פוטנציאל הנזק הצפוי לא הוכח ונדחו טענותיה כי הרשעתה תוביל לפגיעה קשה ולא מידתית בהמשך אפשרויות תעסוקתה, הגם שמדובר במי שעבדה כסייעת בגן ילדים ונדרשה להציג תעודת יושר.
- * לא יכולה להיות מחלוקת כי הן נסיבות התקיפה והן נסיבות האיום ב-ענין כחלון חמורות פחות מאלו שלפניי. קיים שוני גם בכמות העבירות וקורבנותיהן. משכך ברי כי בתיק שלפניי על המתחם להיות חמור מזה שנקבע ב-ענין כחלון. קיים שוני גם בנסיבות האישיות, שיש בהן כדי להשליך על המיקום במסגרת המתחם.
- 2) רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.15), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על גזר הדין בו נקבע מתחם 3-14 בגין עבירות תקיפה ואיומים והושתו 4 חודשי מאסר בפועל, להם נוסף במצטבר חודש 1 מתוך 4 חודשי מאסר מותנה, שהופעל, רובו בחופף, וענישה נלווית. מדובר היה באיומים על בעל פאב, שדרש מהמבקש לצאת ממנו, ובתגובה איים עליו המבקש, תפס צווארון חולצתו ודחף את בעל הפאב. המבקש, שלחובתו עבר פלילי בעבירות רכוש, אלימות וסמים, הופנה לממונה על עבודת שירות, אך נמצא לא מתאים בשל שימוש בסמים. בדחתו הערעור על גזר הדין, קבע בית המשפט המחוזי ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 18854-12-14 דדון נ' מדינת ישראל (20.5.15), כי עונש המאסר "קל יחסית".
- * חרף השוני בנסיבות, ניתן להקיש מהמתחם שנקבע ב-ענין דדון לענייננו, תוך מתן משקל לכך שבענייננו אמנם מדובר ב-2 עבירות תקיפה, אולם הנסיבות ב-ענין דדון חמורות יותר, משלאירוע קדם תכנון מוקדם והוא התרחש על רקע "רגשי נקם" של המבקש כלפי המתלונן - בעוד שבענייננו אין היכרות קודמת. הגם שקיים שוני בנסיבות האישיות, בפרט בנוגע לעבר הפלילי, ניתן גם להקיש לענישה הראויה.
- 3) רע"פ 4310/13 שדה נ' מדינת ישראל (27.8.13) (להלן: ענין שדה) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. הורשע ב-3 עבירות תקיפה וב-2 עבירות איומים, לאחר שמיעת ראיות. נקבע שהמבקש נכנס לחצר חברה, עמה היה לו סכסוך עסקי, תקף בקרש עובד של החברה, הכה בחזהו וניסה לחנוק את אחד הבעלים וחנוק את שותפו (הבעלים הנוסף). בנוסף איים על שני הבעלים של החברה כי זה יומו האחרון וכי ישרוף את המקום. הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הופעל מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכול הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר מותנה ו-750 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים.
- * בדחיית הערעור נקבע כי בית משפט השלום נתן "ביטוי נאות להגנה מן הצדק" לה טוען... "בגין מחדלים הקשורים באיסוף ראיות - מצלמות האבטחה בחברה וחלוף הזמן ואלו הובילו לעונש מתון יחסית לחומרת האלימות הפיזית והמילולית. אמת מידה זו רלוונטית גם לענייננו, שכן מעשי הנאשם בפני חמורים פחות מאלו שנדונו ב-ענין שדה.
- 4) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 31737-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.22) - התקבל ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה של גרושתו. נקבע מתחם שתחילתו במאסר מותנה עד שנת מאסר בפועל, והושתו 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס וצו מבחן. בית המשפט המחוזי התחשב בלקיחת האחריות, היותו נעדר עבר פלילי ובהליך הטיפול בו שולב ובקבלו הערעור הורה כי חלף המאסר בעבודות השירות - יבצע 600 שעות של"צ.
- * בענייננו מדובר ב-2 קורבנות, אולם ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת למתחם שיקבע לגבי תקיפה שהתבטאה בסטירה. ברי כי קיים שוני בנסיבות האישיות, לרבות בנושא שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

5) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 36637-07-14 ברהנו נ' מדינת ישראל (24.9.24) - התקבל חלקית ערעור על גזר הדין ב-ת"פ (שלום-אשק) 11344-04-23 מדינת ישראל נ' ברהנו (17.6.24) (להלן: ענין ברהנו), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, בתקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי אמו, נקבע מתחם 6-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הושתו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, 2,000 ₪ קנס ו-3,000 ₪ התחייבות, בהתחשב, בין היתר, בהודאתו, התמכרותו לאלכוהול, טענתו שהפסיק לצרוך אלכוהול, עמדת המתלוננת, עברו הפלילי וחלופת הזמן. בקבלו הערעור, עמד בית המשפט המחוזי על חומרת המעשים והצורך בטיפול בשימוש לרעה באלכוהול, אך בהתחשב בגילו, נסיבות חייו המורכבות, הודאתו ולקיחת האחריות, וכי מאז ביצוע העבירות לא הסתבך בעבירות נוספות ושב להתגורר עם אמו - הקל בעונש המאסר, כך שהעמידו על 5 חודשים לריצוי בעבודות שירות. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי ב-ענין ברהנו מדובר היה בעבירה חמורה מזו שלפני משכך יש ממש בטענה כי המתחם בתיק שלפני צריך להיות מתון יותר, אך לצד זאת בענייננו מדובר ב-3 עבירות כלפי 2 מתלוננות. מקובלת עלי גם טענת ב"כ הנאשם כי בהינתן השוני בנסיבות האישיות, כשהבדיל מ-ענין ברהנו עברו של הנאשם שלפני נקי והוא לא סובל מהתמכרות לטיפה המרה, יש מקום להקל בעונשו של הנאשם שלפני.

6) עפ"ג (מחוז-ב"ש) 25058-02-20 ביליאנסקי נ' מדינת ישראל (9.12.20) - נדחה ערעור של מי שבהיותו נהג מונית ועל רקע ויכוח בינו לבין נהג מונית אחר, כינה אותו "קוקסינל", חבט על מראת הרכב, נצמד עם גופו אל המתלונן ונגח בפניו. כשהמתלונן ניסה להגיב, אחז בחולצת המתלונן, חבט בו באגרוף לפניו, הצמיד אותו למונית והמשיך לחבוט בו בפניו. לקח אחריות על מעשיו, הביע צער, בושע וחרטה עליהם ואף עזב עבודתו ואת העיר אילת ועבר לפתח תקווה. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר בפועל והושתו 150 שעות של"צ, מאסר מותנה ו-2,000 ₪ פיצוי למתלונן.

* גם כאן אמנם מדובר בקורבן אחד, אולם קיים שוני בעוצמת התקיפות ומשכך ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת לענייננו.

7) ת"פ (שלום-ב"ש) 34353-07-21 מדינת ישראל נ' שלוף (18.7.24) (להלן: ענין שלוף), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שנשמעה עדות של עדת ראיה ושל אחת המתלוננות, בפציעה כשהעבריין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה. נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר, ולאחר התחשבות, בין היתר, בהיעדר עברו הפלילי, הודאתו והשלב בו ניתנה, חלופת הזמן והשפעת העונש עליו ועל משפחתו, הושתו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, 5,000 ₪ קנס ופיצוי.

* בהינתן כי בתיק שלפני מדובר בעבירות חמורות פחות, אשר תוצאותיהן חמורות פחות, ברי כי על המתחם להיות נמוך מזה שנקבע ב-ענין שלוף, כטענת ב"כ הנאשם. זאת ועוד, אמנם בשני המקרים מדובר בנאשמים נעדרים עבר, שהודו - אולם בעניינינו יש לזקוף לזכות הנאשם גם את השלב בו הודה, קרי בטרם נשמעו ראיות.

8) ת"פ (שלום-ק"ג) 35876-12-20 מדינת ישראל נ' יוספוב (9.7.24) (להלן: ענין יוספוב) - אליו הפנתה ב"כ הנאשם. במסגרת 3 תיקים שצורפו הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות תקיפה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. לאחר שמצא כי יש להותיר את ההרשעה על כנה, קבע בית המשפט כי מתחם העונש בגין כל אחת מהעבירות נע ממאסר מותנה עד תקופת מאסר קצרה, לצד ענישה נלווית. לאחר התחשבות, בין היתר, בהיעדר עבר פלילי, הודאה, חרטה ולקיחת האחריות, חלופת הזמן ונסיבותיו האישיות, הושתו 200 שעות של"צ, מאסר מותנה, 1,500 ₪ קנס, 3 חודשי פסילה על תנאי ו-2,000 ₪ התחייבות.

- * מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי ענין יוספוב רלוונטי לענייננו בהינתן כי מדובר בתקיפה ללא היכרות מוקדמת. אמנם ב-ענין ברהנו צורפו תיקים אחרים, אך גם שם, כמו כאן, מדובר היה במספר עבירות. בשני המקרים מדובר בנאשמים שעברם נקי.
- (9) ת"פ (שלום-ב"ש) 60094-10-21 מדינת ישראל נ' אלבז (10.6.24) (להלן: ענין אלבז), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו על פי הודאתו בתקיפה (תקף עובדת בחנות נוחות בתחנת דלק בכך שהעיף מעמד מוצרים שהיה סמוך אליה וזרק עליה בקבוק מים שפגע בכתפה) - נקבע מתחם הנע מענישה צופה פני עתיד עד מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. בגין הרשעתו בהפרעה לעובד ציבור (במסגרת תור טלפוני הפריע בשיחה, צעק ודרש תרופה מרופא, שסירב לרשום לו) - נקבע מתחם הנע בין ענישה צופה פני עתיד בצירוף של"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ההרשעה נותרה על כנה. תוך התחשבות, בין היתר, בעבר נקי, הודאה, לקיחת אחריות, הפגיעה הצפויה במשפחתו בהיותו מפרנס יחיד, חלוף הזמן ושיקולי שיקום - הושתו 220 שעות של"צ, מאסרים מותנים, 2,500 ₪ קנס, 5,000 ₪ התחייבות, 1,500 ₪ פיצוי לכל מתלונן וצו מבחן לשנה.
- * העבירות ב-ענין אלבז חמורות פחות מאלו שלפניי, גם נוכח השוני בנסיבות. זאת ועוד, ערעור ב-עפ"ג 17992-09-24 אלבז נ' מדינת ישראל תלוי ועומד (קבוע דיון ב-8.1.25) משכך יש קושי לגזור אמת מידה עונשית הולמת לעניינו.
- (10) ת"פ (שלום-ב"ש) 31108-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.24), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, ב-2 עבירות איומים (כלפי המתלונן וכלפי אשת הנאשם) ובניסיון תקיפה (כלפי המתלונן) על רקע חשדו כי המתלונן ניהל רומן עם אשתו - נקבע מתחם כולל הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 12 חודשי מאסר בפועל. נמצא שאין מקום להורות על ביטול הרשעת הנאשם, אך בהתחשב, בין היתר, בהליך השיקום, העדר עבר, חלוף הזמן ועמדת המתלוננת - הושתו 240 שעות של"צ, מאסרים מותנים, 3,000 ₪ קנס, 5,000 ₪ התחייבות, 1,500 ₪ פיצוי לכל מתלונן וצו מבחן לשנה.
- * מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי ניתן להקיש מ-ענין פלוני לענייננו, בהינתן שהאיוס נעשה באמצעות חפץ חד. נתתי דעתי גם לתכנון שקדם ב-ענין פלוני, להבדיל מעניינו. אולם בהינתן ריבוי הקורבנות ובהתחשב בכך שבעניינו מדובר באירוע חמור יותר, במסגרתו תקף הנאשם שתיים, המתחם בעניינו יהיה גבוה יותר.
- (11) ת"פ (שלום-רמ') 55877-12-22 מדינת ישראל נ' אלצאנע (16.11.23) (להלן: ענין אלצאנע), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בניסיון תקיפה ו-2 עבירות איומים כלפי בני משפחה, שבוצעו ברף חומרה גבוהה, המחייבות מאסר מאחורי סורג ובריח, מידת האשם הגבוהה של הנאשם, עת בני משפחתו מצויים בתחושה מאוימת רציפה ובלתי פוסקת בשל רצונו לפגוע בהם פגיעה פיזית קשה - נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. לאחר שהתחשב במצבו הנפשי, עברו המכביד, לרבות בעבירות אלימות, בכך שנדון, בין היתר, ל-9 שנות מאסר בגין עבירת אלימות כנגד אחותו, שלא הרתיעו - הושתו 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה, 6,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים ו-10,000 ₪ קנס.
- * מאחר שרוב השונה על הדומה, בהינתן השוני בזהות הקורבנות, רף החומרה ומידת האשם - לא ניתן לגזור מ-ענין אלצאנע אמת מידה עונשית רלוונטית לעניינו.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 ל-חוק העונשין, שכן אין דין תקיפות מרובות כדין תקיפה אחת, אין דין תקיפה רבת משתתפים כדין מבצע בודד, ויש לתת את הדעת גם לתכנון שקדם לתקיפה, הרקע, הסיבות, המניע או העדרו, תוצאות התקיפות והאם נעשו תוך או יחד עם ביצוע עבירות נוספות, כגון איומים. משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

(1) מעובדות כתב האישום עולה כי מדובר בעבירות ספונטניות, שלא קדם להן תכנון. מקובלת עליי עמדת ההגנה לפיה, כעולה מכתב האישום וההשתלשלות המתוארת בו, לא רק שהנאשם הוא לא האחראי הבלעדי לביצוע, אלא שלא ניתן להתעלם מתרומתן של המתלוננות לאירוע ומידת ההשפעה של מעשיהן על הנאשם בביצוע העבירות, בפרט תקיפת הנאשם באמצעות בקבוק בראשו.

אין מחלוקת כי הרקע לאירוע הוא ויכוח שהחל בין הנאשם לנור, שטיבו לא ידוע. הנאשם סטר לנור לאחר שזו הניפה לעברו אצבע משולשת, ולא יכולה להיות מחלוקת על כך שמדובר בתגובה לא מידתית וחסרת פרופורציה לעלבון שחש הנאשם ממעשיה של נור. נתתי דעתי לכך שהנאשם תקף את ג'ולייטה, כשזו ביקשה להרחיקו מנור, לאחר שנור הכתה בראשו בבקבוק. הסיבה לאיום באמצעות שבר זכוכית - של הבקבוק עמו תקפה אותו נור קודם לכן - היתה שלאחר הוצאת הנאשם מהמקום, נור זרקה את הטלפון הנייד שלו לרצפה.

נוכח כל המפורט לעיל, מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם, כי הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן התגרות מצד נור וג'ולייטה, ומשכך גם מקובלת עליי טענתה לגבי חלקן בביצוע העבירות, כמפורט לעיל.

(2) הנזק שנגרם למתלוננות מביצוע העבירות לא נמצא ברף הגבוה, שכן מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, התמצתה תקיפת נור בסטירה בפניה, ותקיפת ג'ולייטה במשיכת שיערה, הטיית ראשה כלפי מטה ואחיזתה בחוזקה. איום הנאשם כלפי ג'ולייטה נמצא ברף חומרה לא מבוטל, בהינתן שנעשה באמצעות שבר זכוכית. מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשם, כי בהינתן שלא הובאה עמדת המתלוננות, קשה להעריך את הנזק הנפשי שנגרם להן, אולם נקודת המוצא היא שבאירוע אשר בעובדותיו הודה הנאשם, מדובר בנזק לא מבוטל מבחינת הפחד והבושה שהיו מנת חלקן של נור וג'ולייטה. זאת ועוד, הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות הוא רב. לא אחת עדים אנו לתוצאות החמורות של עבירות אלימות, אשר לעיתים שכיחות מסתיימות בפגיעות גוף חמורות ואף קורבנות בנפש. יפה לעניין זה קביעת בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.04.23) - "האלימות היא רעה חולה, הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה. משפיעה על תחושת הביטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. ובהתאם לכך ההתייחסות העקרונית אליה היא של רצינות וחומרה, המבטאות שאת נפש והוקעה של החברה כלפי התופעה". מתחם העונש ההולם

5. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אשר פורטו לעיל, ואשר קיים שוני בין לבין הנסיבות שפורטו בפסיקה בפרק מדיניות הענישה - מתחם העונש ההולם הוא 2-16, לצד ענישה נלווית.
6. אופי העבירות מחייב השתת עיצומים כלכליים, הכוללים קנס, פיצוי והתחייבות. על פי הוראות סעיף 40 לח-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הקנס, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי גבולי. חרף זאת, נוכח הטענה, כפי שיובא בהמשך, כי לנאשם 6 ילדים והוא המפרנס היחידי - הקנס יהיה מתון בחלקו התחתון, ומתחם הקנס יעמוד על 1,000 ₪-10,000 ₪.
7. בית המשפט העליון קבע כי אין למצות במסגרת פיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) לח-חוק העונשין את מלוא הנזק ויש לתחמו, שכן "...פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה" [ראו והשוו ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.20)].
- גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם
8. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לח-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לח-חוק העונשין, כפי שעלה מטענות ב"כ הצדדים ובדברי הנאשם:
- א. רקע כללי ומשפחתי - הנאשם כבן 34, נשוי ואב ל-6 ילדים, בגילאי 6 חודשים עד 8 שנים. מתגורר בישוב ערערה בנגב בבית אביו. סיים 6 שנות לימוד. לא יודע קרוא וכתוב בערבית או בעברית. לא שירת בצבא. שולל רקע התמכרותי או פסיכיאטרי. עובד בחברה של אביו לעבודות עפר כמפעיל ציוד מכני כבד משנת 2005.
- ב. נטילת אחריות - כמובא לעיל, הנאשם הודה בביצוע העבירות בפני בית המשפט. בדבריו לעונש אמר הנאשם "לגבי מה שקרה אני לא אחזור על זה אני מצטער. בחיים לא עשיתי בעיה כזו...". הנאשם אף הביע רצון לפצות את המתלוננות.
- ג. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - לדברי ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש, שברו בקבוק זכוכית על ראש הנאשם, שברו לו את הטלפון הנייד ולא ניתן להתעלם גם מעוגמת הנפש שנגרמה לו.
- ד. השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו - כעולה מדברי הנאשם בטיעוניה לעונש, עול פרנסת המשפחה על כתפיו ועל שולחנו סמוכים אשתו ו-6 ילדיו, בגילאי 6 חודשים עד 8 שנים. לדבריו "... עבודות שירות יחסמו אותי בחיים. יהיה לי קשה...". במצב הדברים האמור, ברי כי עונש מאסר, לרבות בעבודות שירות, ישפיע על מצבם הכלכלי של הנאשם ומשפחתו ואף על מצבם הרגשי והתפקודי, באופן משמעותי מהשפעת עונש זה על נאשמים אחרים.

ה. הנאשם נעדר עבר פלילי ומביצוע העבירות חלפו כמעט 5 שנים.

ו. אכיפה בררנית - חרף המפורט לעיל, המתלוננות לא נחקרו ולא נפתח נגדן תיק בחשד לתקיפה או היזק בזדון. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי שבכוחה של הגנה מן הצדק להשליך על מידת העונש [ראו סעיף 21 לפסק הדין ב-ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ' (31.3.05); רע"פ 1498/07 הרשברג נ' מדינת ישראל (18.3.07); עפ"א (מחוז-ב"ש) 61054-07-21 חמו נ' מדינת ישראל (7.11.21) (להלן: ענין חמו); ת"פ (מחוז-ב"ש) 69476-07-20 מדינת ישראל רשות המסים נ' דוד ציון דוד ואח' (4.7.21); עפ"א (מחוז-חי') 14091-02-18 אופנהיימר נ' המועצה האזורית מנשה (2.11.18) והאסמכתאות בהם]. אכן, החלטת רשויות האכיפה להעמיד לדין נאשמים ובה בעת להימנע מהגשת כתב אישום נגד אחרים - לא מקימה, בהכרח, טענת הגנה מן הצדק על רקע אכיפה בררנית. בידי רשויות האכיפה מסור שיקול דעת מנהלי, שעליהן להפעיל בסבירות. מדובר בשיקול דעת רחב ההגנה מן הצדק על רקע אכיפה בררנית שמורה רק למקרים מובהקים וחריגים ויש לקבלה בזהירות ובמשורה [ראו ע"פ 7659/15 הרוש נ' מדינת ישראל (20.4.16); ע"פ 2681/15 בן שטרית נ' מדינת ישראל (14.2.16); ע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל (1.3.17); ע"פ 6328-12 מדינת ישראל נ' פרץ (10.9.13); ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל (12.8.12) והאסמכתאות בהם]. נפסק כי על הטוען אכיפה בררנית הנטל לתמוך טיעונו בתשתית עובדתית מספקת. בתיק שלפני, הנאשם הודה בעובדות כתב אישום שתוקן על ידי המאשימה במסגרת הסדר הטיעון, כך שלמעשה אין חולק על תרומתן של נור וג'ולייטה בביצוע העבירות ועל חלקן, לרבות בתקיפת הנאשם ובשבירת הטלפון הנייד שלו. משאלו לא נחקרו על חלקן באירוע - לא ניתן להתעלם מאכיפה בררנית זו ויש לתת לה משקל בגזר הדין.

סוף דבר

9. במסגרת גזר הדין נתתי דעתי לצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין; להעדר טעמים לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין מיום 10.7.2012; למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, נטילת אחריותו, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן ולהגנה מן הצדק - אכיפה בררנית בכך שנור וג'ולייטה לא נחקרו (חקירה שייתכן כי לא היתה מובילה להגשת כתב אישום, או היתה מובילה להגשת כתב אישום חמור פחות מזה שבעובדותיו הודה הנאשם). נוכח כל אלו למעשה אין חולק כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. אשר על כן, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר שירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מאחר שהמועד המומלץ לתחילת ביצוע עבודות חלף, אני קובעת תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 19.1.25, אלא אם הממונה על עבודות השירות תודיע על מועד אחר.

הנאשם יבצע את עבודות השירות 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

ביום 19.1.25 בשעה 8:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע. אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר כי עליו:

- 1) לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.
 - 2) לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקת ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.
 - 3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.
 - 4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.
- הממונה תדווח לבית המשפט על מועד תום ביצוען של עבודות השירות.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 וכל 1 בחודש שלאחריו.
- אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 300 ₪ לכל אחת מהמתלוננות, עדות תביעה 1 ו-2 בכתב האישום (סך כל הפיצויים הוא 600 ₪).
- הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 וכל 1 בחודש שלאחריו.
- אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.
- ו. 2,500 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.
- על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.
- תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס והפיצויים באחת הדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל בשוברי תשלום בדואר;
- המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות שירות.
- ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן והודע היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.